

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(2393)

182. posiedzenie
Komisji Spraw Zagranicznych
w dniu 7 września 2011 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Konwencji w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotyczącej podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE, sporządzonej w Brukseli dnia 10 marca 2009 r. (druk senacki nr 1363, druki sejmowe nr 4584 i 4636).
2. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, sporządzonego w Luksemburgu dnia 29 kwietnia 2008 r. (druk senacki nr 1364, druki sejmowe nr 4471 i 4566).
3. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Konwencji o pracy na morzu, przyjętej przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy w Genewie dnia 23 lutego 2006 r. (druk senacki nr 1365, druki sejmowe nr 4596 i 4635).
4. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Drugiej poprawki do Konwencji z Espoo, przyjętej podczas III Spotkania Stron Konwencji, Decyzją III/7, w dniu 4 czerwca 2004 r. w Cavtat (druk senacki nr 1347, druki sejmowe nr 4384 i 4486).

(Początek posiedzenia o godzinie 9 minut 07)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Leon Kieres)

Przewodniczący Leon Kieres:

Szanowni Państwo, otwieram posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych.

W agendzie tego posiedzenia są cztery punkty, wszystkie dotyczą rozpatrzenia tak zwanych ustaw ratyfikacyjnych.

Bardzo serdecznie witam naszych gości. Ministerstwo Spraw Zagranicznych reprezentuje pan Lech Mastalerz, naczelnik w Departamencie Prawno-Traktatowym. Witamy pana naczelnika.

Ministerstwo Finansów reprezentuje pan minister Jacek Dominik, podsekretarz stanu. Ministerstwo Środowiska – Piotr Otawski, zastępca dyrektora generalnego ochrony środowiska.

Ministerstwo Infrastruktury reprezentują trzy osoby: pani Monika Niemiec-Butryn, zastępca dyrektora departamentu transportu miejskiego i żeglugi śródlądowej – witamy panią serdecznie – pani Iwona Strzeżek, naczelnik wydziału w departamencie transportu miejskiego i żeglugi śródlądowej...

(Głos z sali: Morskiego.)

Ja mam tu napisane: w departamencie transportu miejskiego i żeglugi śródlądowej. A co powiedziałem?

(Głos z sali: Powinno być: transportu morskiego.)

A, faktycznie. A tu jest: miejskiego... *(Wesołość na sali)*

Przepraszam za pomyłkę.

No, we Wrocławiu mamy i transport miejski, i żeglugę śródlądową – są przecież tramwaje wodne. *(Wesołość na sali)*

Jest z nami również pan Cezary Łuczywek, główny specjalista w Departamencie Bezpieczeństwa Żeglugi. Witamy pana.

I wreszcie Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej reprezentują pani Agata Oklińska, zastępca dyrektora Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego, i pani Renata Lemieszewska, radca ministra w Departamencie Dialogu i Partnerstwa Społecznego. Serdecznie panie witamy.

Pan mecenas Szymon Giderewicz będzie reprezentował Biuro Legislacyjne.

Proszę państwa, punkt pierwszy porządku obrad: rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Konwencji w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotyczącej podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE, sporządzonej w Brukseli dnia 10 marca 2009 r. Druk senacki nr 1363, druki sejmowe nr 4584 i 4636.

Kto pierwszy z państwa będzie referował? Które ministerstwo? Ministerstwo Spraw Zagranicznych?

(*Głos z sali*: Finansów.)

Ministerstwo Finansów. Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Jacek Dominik:

Dzień dobry.

Panie Przewodniczący, Wysoka Komisjo...

Przewodniczący Leon Kieres:

Pan Piotr Pogorzelski. Tak?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Dominik*: Nie, Jacek Dominik.)

O matko jedyna! (*Wesołość na sali*)

A pan Pogorzelski?

(*Dyrektor Departamentu Polityki Celnej Piotr Pogorzelski*: To ja jestem.)

Nie przywitałem chyba pana. Bardzo przepraszam i serdecznie witam.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Jacek Dominik:

Jak państwo wiecie, podstawowa zasada poboru i podziału środków z ceł w Unii polega na tym, że wpłaty z ceł są środkami własnymi Unii Europejskiej, ale w celu pokrycia kosztów administracyjnych poboru państwa członkowskie mają prawo zatrzymać sobie 25% tych środków.

Istnieją jednak procedury uproszczone, które wykonywane są przez więcej niż jedno państwo, najczęściej zaangażowane są dwa kraje członkowskie. I w takich przypadkach zawsze powstawał problem, w jaki sposób podzielić te 25% środków, zatrzymywanych przez państwa członkowskie, pomiędzy tych, którzy faktycznie są zaangażowani w tę procedurę. W obecnej chwili już istnieje taka procedura, którą nazywa się pojedynczym pozwoleniem na stosowanie procedury uproszczonej. Gdy wejdą w życie wszystkie nowe przepisy kodeksu celnego, ona zostanie zastąpiona procedurą scentralizowanej odprawy celnej. W tej chwili ten system już funkcjonuje, a polega on na tym, że dwa państwa członkowskie dzielą się kosztami po połowie. Ten sam mechanizm zostanie przeniesiony do konwencji i w przyszłości procedura SASP, o której mówiłem, zostanie zastąpiona procedurą scentralizowaną. Głównie chodzi o zmianę nazewnictwa. Ten sam mechanizm zostanie przeniesiony do konwencji, która będzie regulowała właśnie pobór tych środków. Czyli sprawa jest dosyć prosta – mechanizm, który funkcjonuje już obecnie i nie sprawia żadnych problemów państwom członkowskim, jest w tej konwencji powielany. No i jest jeszcze pewne rozszerzenie, to znaczy, przewidziane jest zabezpieczenie interesów państw członkowskich w postaci klauzul rewizyjnych. Otóż gdyby po pewnym czasie funkcjonowania konwencji okazało się, że powstaje jakaś dosyć duża nierównowaga między państwami członkowskimi w zakre-

się ponoszonych kosztów, to przedstawiciele tych państw będą mogli wrócić do stołu i porozmawiać, jeżeli będzie taka konieczność, na temat innego sposobu podziału tych środków. W tej chwili z doświadczenia wiemy, że takiego problemu raczej nie powinno być, bo podział pięćdziesiąt na pięćdziesiąt jest sprawiedliwy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Leon Kieres:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.
Czy ktoś jeszcze z zaproszonych gości chciałby zabrać głos? Nie.
Panie Mecenasiu, jaka jest opinia Biura Legislacyjnego?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Wysoka Komisjo, ustawa dotycząca wyrażenia zgody na ratyfikację nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych. Dziękuję.

Przewodniczący Leon Kieres:

Otwieram dyskusję.
Pan senator Marek Rocki...
(*Senator Marek Rocki: Chciałbym...*)
...który będzie zresztą sprawozdawcą naszej komisji w tej sprawie.

Senator Marek Rocki:

Tak? OK. (*Wesołość na sali*)
Pierwsze pytanie brzmi: co to są tradycyjne zasoby własne?
I drugie: z czego wynika przyjęcie zasady pół na pół, a nie podziału środków proporcjonalnego do poniesionych kosztów?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Jacek Dominik:**

Panie Senatorze, tradycyjne środki własne to jedno ze źródeł własnych Unii Europejskiej, z którego zasilany jest budżet unijny. I historycznie cła, opłaty celne...

(*Senator Marek Rocki: Nie środki, tylko zasoby. W tym określeniu mamy...*)

Zasoby własne. To jest to samo. Od momentu, kiedy ustanowiono unię celną i zaczęto pobierać cła na granicach Unii Europejskiej jako jednolite opłaty dla całej Unii, stały się one środkiem własnym Unii Europejskiej.

(*Senator Marek Rocki: Rozumiem.*)

Potem oczywiście powstała dyskusja, w jakim zakresie powinny być zwracane koszty administracyjne państwom członkowskim. Wiele lat temu ustalono, że ma to być 25% tego, co zostaje.

A dlaczego podział pięćdziesiąt na pięćdziesiąt? Dlatego że po prostu trudno precyzyjnie wyliczyć, ile razy w danym roku jakieś państwo będzie stroną wystawiającą dokumenty czy dokonującą ostatecznej odprawy. To się zmienia, bo to jest kwestia

preferencji importera w danym momencie, który dziś zdecydował, że to będzie ten kraj, a kiedy indziej zdecyduje inaczej. Tak więc po dyskusjach między państwami członkowskimi uznano, że robimy po prostu po połowie: dziś ty masz troszeczkę więcej pracy, jutro ja, ale per saldo uczestniczymy w tym w podobnym zakresie. Dziękuję.

Senator Marek Rocki:

Krótki komentarz. Zainteresowało mnie to o tyle, że w pewien sposób śledzę prace nad eurowinietą. W tym przypadku również problem polega na tym, że opłaty pobiera się w jednym miejscu, a koszty są ponoszone w różnych miejscach.

Przewodniczący Leon Kieres:

Dziękuję.

Nie ma więcej pytań.

Proszę państwa, przystępujemy do głosowania.

Kto jest za podjęciem uchwały rekomendującej Wysokiej Izbie przyjęcie ustawy o ratyfikacji konwencji? (3)

Nikt nie był przeciw. Jest tylko trzech senatorów, ale mamy kworum.

Proponuję, żeby pan profesor, były rektor Szkoły Głównej Handlowej, był naszym sprawozdawcą.

(Wypowiedź poza mikrofonem) (Wesołość na sali)

Też, niewątpliwie.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Są, również.

Przystępujemy do drugiego punktu porządku obrad: rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, sporządzonego w Luksemburgu dnia 29 kwietnia 2008 r. Druk senacki nr 1364, druki sejmowe nr 4471 i 4566.

Dziękuję panu ministrowi Dominikowi. Dziękuję również panu dyrektorowi Pogorzelskiemu.

Tym razem prawdopodobnie MSZ będzie pierwsze.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana naczelnika Lecha Mastalerza.

**Naczelnik Wydziału Traktatów w Departamencie Prawno-Traktatowym
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych**

Lech Mastalerz:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Celem zawarcia układu jest określenie podstaw i kierunku dialogu politycznego, współpracy i handlu pomiędzy Unią Europejską i jej państwami członkowskimi – w tym oczywiście Rzeczpospolitą Polską – a Serbią. Układ o Stabilizacji i Stowarzyszeniu kompleksowo reguluje współpracę Unia Europejska – Serbia, obejmuje szereg zagadnień, poczynając od dialogu politycznego, który ma promować pełną integrację Serbii ze wspólnotą państw demokratycznych i stopniowe zbliżenie z Unią Europejską. Ponadto układ reguluje warunki umocnienia współpracy regionalnej, łącznie z perspek-

tywą tworzenia stref wolnego handlu przez kraje tego regionu. Przewiduje również perspektywę utworzenia strefy wolnego handlu pomiędzy Unią Europejską a Serbią w terminie do sześciu lat po wejściu układu w życie. Układ zawiera także postanowienia dotyczące swobodnego przepływu pracowników, ułatwienia w zakresie zakładania przedsiębiorstw, świadczenia usług, płatności bieżących, przepływu kapitału itp., itd. Ponadto zobowiązuje Serbię do zbliżania jej prawa do prawodawstwa unijnego, szczególnie w kluczowych kwestiach rynku wewnętrznego, a także do egzekwowania wdrożonego prawa. Układ ten obejmuje oczywiście współpracę między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Serbią w wielu innych kwestiach, w tym w sprawach dotyczących sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, a także ustala zasady współpracy finansowej. Tworzy, jednym słowem, warunki do tego, żeby Serbia mogła zbliżyć się do standardów Unii Europejskiej.

Ratyfikacja układu pozwoli na pogłębienie i przyspieszenie integracji Serbii z Unią Europejską. Jest to istotny element realizacji zadań wynikających z perspektywy europejskiej dla państw Bałkanów Zachodnich. Ścisłejsze powiązanie Serbii z Unią Europejską przyczyni się do umocnienia stabilności polityczno-gospodarczej w tym regionie.

Układ ma charakter mieszany, w związku z tym przyjęcie przez Unię Europejską zawartych w nim rozwiązań nastąpi w drodze wyrażenia przez Radę Unii Europejskiej zgody na zawarcie umowy. Ze względu na to, iż ma on charakter mieszany, wprowadzenie w życie jego postanowień wymaga związania się nim przez Unię Europejską oraz wszystkie państwa członkowskie, w tym Rzeczpospolitą. Ponieważ układ dotyczy współpracy politycznej i, w szerszym kontekście, uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w organizacji międzynarodowej, dalsze procedowanie polega na ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, co wynika oczywiście z art. 89 ust. 1 pkt 1 i pkt 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Leon Kieres:

Dziękuję bardzo.

Czy przedstawiciele innych ministerstw chcą zabrać głos? Nie.

Pani legislator Iwona Kozera-Rytel.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Iwona Kozera-Rytel:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

Przewodniczący Leon Kieres:

Dziękuję bardzo.

Panie Dyrektorze, czy docierały do pana głosy właścicieli nieruchomości? Zresztą nieustannie docierają, przynajmniej do mnie.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

No właśnie, chodzi o nieruchomość, na której znajduje się budynek Ambasady Republiki Serbii. Nawet mieli się zarejestrować jako organizacja lobbingowa, ale przedstawiciele stron tu nie przyszli...

**Naczelnik Wydziału Traktatów w Departamencie Prawno-Traktatowym
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Lech Mastalerz:**

Docierają do nas pisma z kancelarii prawnej „Domański, Zakrzewski, Palinka”, która reprezentuje rodzinę Gawrońskich, ale ponieważ sprawa ma charakter cywilnoprawny, nie ma to żadnego wpływu...

(Przewodniczący Leon Kieres: Jasne.)

...na relacje prawnomiędzynarodowe. Oczywiście Ministerstwo Spraw Zagranicznych pozostaje w stałym kontakcie ze stronami konfliktu i stara się te sprawy rozwiązać. Zresztą jest to nie tylko kwestia Ambasady Serbii, to jest bardziej złożony problem, o którym chyba nie ma w tej chwili powodu mówić. Wspomnę tylko, że dotyczy to również ambasady rosyjskiej i paru innych państw. W tym przypadku pojawiła się prośba kancelarii prawnej, występującej w charakterze pełnomocnika, żeby uzależnić ratyfikację układu od rozwiązania tego problemu, ale...

Przewodniczący Leon Kieres:

To nie wchodzi w rachubę, oczywiście.

(Naczelnik Wydziału w Departamencie Prawno-Traktatowym w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Lech Mastalerz: Tak.)

To nie ma żadnego związku – sfera prywatnoprawna i publicznoprawna, przynajmniej w tej kwestii.

Dobrze, dziękuję.

Czy są chętni do zabrania głosu w dyskusji? Nie ma. Zamykam dyskusję.

Proszę państwa, kto jest za podjęciem uchwały rekomendującej Wysokiej Izbie przyjęcie ustawy? (3)

Jednogłośnie za. Dziękuję.

Kto będzie sprawozdawcą?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bardzo proszę, pan senator Marek Rocki.

Nie ma sprzeciwu.

Punkt trzeci: rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Konwencji o pracy na morzu, przyjętej przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy w Genewie dnia 23 lutego 2006 r. Druk senacki nr 1365, druki sejmowe nr 4596 i 4635.

W druku jest informacja, że wszystkie ministerstwa mogą wystąpić.

Kto z państwa pierwszy? MSZ? Ministerstwo pracy?

(Głos z sali: Może Ministerstwo Pracy i Infrastruktury.)

Bardzo proszę.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Pani Agata Oklińska.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego
w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej**

Agata Oklińska:

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Uzasadniając wniosek o ratyfikację Konwencji o pracy na morzu, muszę wspomnieć, że działania zmierzające do ratyfikacji tej konwencji stanowią implementację decyzji Rady z dnia 7 czerwca 2007 r., w myśl której państwa Unii Europejskiej są upoważnione do ratyfikacji Konwencji o pracy na morzu. Ponieważ konwencja dotyczy spraw, które znajdują się wyłącznie w kompetencji Unii Europejskiej, państwa członkowskie nie mogły jej ratyfikować wcześniej, przed pojawieniem się wspomnianej decyzji. W chwili, kiedy złożone zostaną wszystkie dokumenty ratyfikacyjne przez państwa Unii Europejskiej – nie uczyni tego tylko Austria, która zastrzegła sobie taką możliwość w załączniku do decyzji – spełnione zostaną warunki zawarte w klauzuli ratyfikacyjnej i konwencja będzie mogła wejść w życie. Do dziś ratyfikowało ją piętnaście państw, w tym Bułgaria, Dania, Łotwa i Hiszpania. Konwencja wejdzie w życie w momencie, kiedy zostanie ratyfikowana przez trzydzieści państw posiadających co najmniej 33% tonażu floty światowej. A wszystkie państwa Unii Europejskiej reprezentują 27% tego tonażu.

Konwencja jest skonsolidowanym dokumentem, dotyczącym szeroko pojętych warunków pracy i zabezpieczenia społecznego marynarzy. Rewiduje trzydzieści sześć istniejących konwencji – z których Polska ratyfikowała szesnaście – jeden protokół i trzydzieści jeden zaleceń.

Związanie się przez Polskę postanowieniami konwencji zostało poparte bez zastrzeżeń przez reprezentatywne organizacje krajowe, organizacje partnerów społecznych. Instytucją odpowiedzialną za wdrożenie wspomnianej decyzji Rady Unii Europejskiej, z uwagi na fakt koordynowania współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy, jest Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, które ściśle współpracuje z Ministerstwem Infrastruktury. Ministerstwo Infrastruktury także będzie odpowiedzialne za wdrożenie tej konwencji.

To tyle z mojej strony. Dziękuję.

Przewodniczący Leon Kieres:

Dziękuję bardzo.

Ministerstwo Infrastruktury?

Bardzo proszę. Proszę się przedstawić.

**Zastępca Dyrektora Departamentu
Transportu Morskiego i Żeglugi Śródlądowej
w Ministerstwie Infrastruktury**

Monika Niemiec-Butryn:

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Monika Niemiec-Butryn, zastępca dyrektora Departamentu Transportu Morskiego i Żeglugi Śródlądowej, zajmującego się, między innymi, kwestiami dotyczącymi pracy na statkach.

Jesteśmy obecnie na etapie przygotowywania projektu ustawy o pracy na morskich statkach handlowych, która będzie w dużej mierze wdrażała zapisy konwencji. Założenia ustawy zostały już przyjęte, tak że praca nad ustawą jest dość zaawansowana.

Jeżeli chodzi o samą konwencję, to reguluje ona minimalne wymagania niezbędne do podjęcia przez marynarzy pracy na statku, warunki zatrudnienia, zakwaterowania marynarzy, kwestie dotyczące ochrony zdrowia, opieki społecznej, inspekcji i procedury wnoszenia skarg. Myślę, że to by było tyle.

Przewodniczący Leon Kieres:

Dziękuję bardzo.

Na pewno w czasie debaty plenarnej będą zadawane pytania, zwłaszcza przez senatorów z Wybrzeża – panią senator Arciszewską-Mielewczyk, senatora Wittbrodta czy senatora Rachonia. Stąd moje pytanie wprowadzające do tej dyskusji: na jakim etapie jest w tej chwili proces przygotowywania rozwiązań ustawowych implementujących postanowienia konwencji?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

A, czyli to już jest...

**Zastępca Dyrektora Departamentu
Transportu Morskiego i Żeglugi Śródlądowej
w Ministerstwie Infrastruktury
Monika Niemiec-Butryn:**

To już jest etap naprawdę końcowy. My ściśle współpracujemy i z RCL, i z ministerstwem pracy, i z Ministerstwem Finansów, tak że te prace naprawdę są już zaawansowane. Jesteśmy w pewnym sensie wstrzymywani przez to, że kończy się kadencja i...

(Przewodniczący Leon Kieres: Jasne.)

...nie ma możliwości przekazania tego dalej, tak że gdyby nie to...

Przewodniczący Leon Kieres:

Jak przebiegają konsultacje ze związkami zawodowymi? Bo w pewnej sprawie, też dotyczącej pracy marynarzy na morzu – chodzi o sprawy norweskie – zwracano się do nas czy do mnie...

(Zastępca Dyrektora Departamentu Transportu Morskiego i Żeglugi Śródlądowej w Ministerstwie Infrastruktury Monika Niemiec-Butryn: To ja proszę pana radcę, żeby odpowiedział na to pytanie.)

Bardzo proszę.

**Główny Specjalista w Departamencie
Bezpieczeństwa Żeglugi w Ministerstwie Infrastruktury
Cezary Łuczywek:**

Cezary Łuczywek, radca ministra, Ministerstwo Infrastruktury.

Zanim odpowiem na pytanie pana przewodniczącego, chciałbym jeszcze powiedzieć, że te zagadnienia, które są w konwencji, nie są dla nas nowe. Część z nich będzie uregulowana w nowej ustawie o pracy na morzu, ale część już znalazła się

w ustawie o bezpieczeństwie morskim, która jest właśnie po trzecim czytaniu. Wiele problemów dotyczących marynarzy i inspekcji statków jest już w niej rozwiązanych, w duchu konwencji właśnie. Nawet sprawy...

(Przewodniczący Leon Kieres: ...mamy w porządku obrad tę ustawę.)

Tak, tak.

(Przewodniczący Leon Kieres: Na tym posiedzeniu... to znaczy, na przyszłotygodniowym.)

(Senator Marek Rocki: W przyszłym tygodniu.)

(Przewodniczący Leon Kieres: W przyszłym tygodniu.)

Jutro będzie posiedzenie komisji...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Przewodniczący Leon Kieres: Posiedzenie plenarne rozpocznie się we wtorek w przyszłym tygodniu.)

Jeśli chodzi o konsultacje, to na pierwszym posiedzeniu, chyba dwa tygodnie temu, związki zawodowe zgłosiły uwagę dotyczącą nieścisłości tłumaczenia. Myśmianieśli poprawki, skonsultowaliśmy je ze związkami, z panem przewodniczącym ze Szczecina, skonsultowaliśmy je z ministerstwem pracy i wysłaliśmy do Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Te drobne uwagi... te poprawki zostały już... To znaczy, tekst będzie poprawiony. Nie wpływa to oczywiście na samą ustawę ratyfikacyjną.

(Przewodniczący Leon Kieres: Oczywiście.)

To tyle.

Przewodniczący Leon Kieres:

Dobrze, dziękuję.

Czy są jeszcze pytania? Skoro nie ma, to przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem uchwały? (3)

Jednogłośnie za.

Kto z panów chce być referentem? Pan senator Maciej Grubski będzie naszym sprawozdawcą. Innych propozycji nie słyszę i nie widzę.

Przystępujemy do czwartego punktu porządku obrad: rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Drugiej poprawki do Konwencji z Espoo, przyjętej podczas III Spotkania Stron Konwencji, Decyzją III/7, w dniu 4 czerwca 2004 r. w Cavtat. Druk senacki nr 1347, druki sejmowe nr 4384 i 4486.

Bardzo dziękuję paniom z Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej i państwu z Ministerstwa Infrastruktury. Zostaje tylko przedstawiciel Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Oczywiście każdy może zostać, ale...

(Głos z sali: I środowiska też.)

Tak, i Ministerstwa Środowiska, oczywiście, jakżeby inaczej.

Bardzo proszę. Kto zabierze głos? Przedstawiciel Ministerstwa Środowiska czy MSZ?

Proszę bardzo, pan Piotr Otawski z Ministerstwa Środowiska.

Zastępca Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska Piotr Otawski:

Piotr Otawski, zastępca generalnego dyrektora ochrony środowiska.

Panie Przewodniczący, Szanowni Państwo!

Ocena oddziaływania na środowisko to procedura wymagana w stosunku do pewnej klasy czy kategorii przedsięwzięć, pozwalająca na określenie wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko i uzależnienie zgody na realizację tego przedsięwzięcia od warunków związanych z minimalizowaniem tego wpływu.

Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, podpisana w 1991 r. w Espoo, daje prawo państwom sąsiednim – ale nie zawsze to oznacza, że tylko sąsiednim – na których terytorium mogą ujawnić się skutki realizacji danego przedsięwzięcia, do udziału w postępowaniu zezwalającym na realizację przedsięwzięcia prowadzonym w innym państwie niż to, na którego terytorium skutki zostaną spowodowane czy wywołane.

Druga poprawka do konwencji, przyjęta 4 czerwca 2004 r. w Cavtat, zasadniczo wprowadza dwie istotne zmiany w reżimie do tej pory obowiązującym. Po pierwsze, wprowadza zmiany w kategoriach przedsięwzięć, które wymagają przeprowadzenia transgranicznej oceny oddziaływania na środowisko. Po drugie, umożliwia państwom narażonym wzięcie udziału w postępowaniu oceny oddziaływania na środowisko na wcześniejszym etapie, tak zwanym etapie scopingu, czyli określania zakresu, w ramach którego będzie badane oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko.

Istotne jest również to, że całość regulacji związanych z drugą poprawką została już do polskiego porządku prawnego transponowana ustawą z 2008 r. o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W związku z tym ratyfikacja tej poprawki nie powoduje konieczności przeprowadzania jakichkolwiek zmian w polskim porządku prawnym, ale oczywiście będzie powodowała zmiany z punktu widzenia prawa międzynarodowego. Dziękuję.

Przewodniczący Leon Kieres:

Dziękuję bardzo.
Pani Legislator?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Iwona Kozera-Rytel:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.
Biuro Legislacyjne nie ma uwag do ustawy.

Przewodniczący Leon Kieres:

Dziękuję.
Czy są chętni do dyskusji?
Pan senator Rocki.

Senator Marek Rocki:

Mam pytanie praktyczne: ile spraw było rozpatrywanych w tym trybie?

**Zastępca Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Piotr Otawski:**

Panie Senatorze, nie mam danych od początku obowiązywania konwencji, jednak poglądowo mogę powiedzieć, że w tym roku zdarzają się sytuacje, w których Polska jest stroną narażenia, czyli przedsięwzięcie jest realizowane w państwach sąsiednich, a u nas mogą wystąpić skutki realizacji tych przedsięwzięć. Mamy dwadzieścia pięć postępowań, które albo zostały w tym roku już zakończone, albo jeszcze się toczą. Jeśli chodzi o sytuacje, w których my jesteśmy stroną pochodzenia, to jest podobna liczba spraw – dwadzieścia dwie.

W zasadzie można powiedzieć, że z roku na rok rośnie liczba postępowań, co pewnie jest związane z tym, że zwiększa się świadomość zarówno organów administracji, jak i społeczeństwa. Co istotne, zwłaszcza z punktu widzenia Polski, wzrost liczby postępowań w sprawie Polski jako strony pochodzenia jest związany po prostu z tym, że więcej inwestujemy, zwłaszcza na terenach przygranicznych, co powoduje wydatne zwiększanie się liczby tych postępowań. W zasadzie jeszcze trzy, cztery lata temu to były pojedyncze sytuacje, a w tej chwili faktycznie jest tych postępowań całym sporem.

Przewodniczący Leon Kieres:

Dziękuję.

(Zastępca Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska Piotr Otawski: Dziękuję.)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze.

Proszę państwa, kto jest za przyjęciem ustawy? (3)

Jednogłośnie za.

Czy ktoś jest przeciwko temu, by reprezentował nas w dalszej części procesu legislacyjnego pan senator Rocki? Nikt. Zatem pan senator Rocki będzie sprawozdawcą.

Dziękuję państwu.

Zamykam posiedzenie.

Kolejne posiedzenie, z kolejnymi dwoma ustawami – do których musimy znaleźć sprawozdawcę, i senator Grubski będzie, moim zdaniem, naszym aktywnym reprezentantem – rozpocznie się o godzinie 10.30. Dziękuję.

Dziękuję państwu, dziękuję naszym gościom.

(Koniec posiedzenia o godzinie 9 minut 33)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851